

Universitätsbibliothek Paderborn

Talio, Sev Metiens Et Remetiens Mensvra

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1650

Reverendissimo Et Illvstrissimo S. R. I. Principi, Ac Domino, Domino Vito
Adamo Frisingensis Ecclesiæ Episcopo, Principi Ac Domino Meo
Clementissimo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52346](#)

REVERENDISSIMO ET IL-
LVSTRISSIMO S. R. I. PRIN-
CIPI, AC DOMINO,
DOMINO

VITO ADAMO
FRISINGENSIS EC-
CLESIAE EPISCOPO, PRIN-
CIPI AC DOMINO MEO CLE-
MENTISSIMO.

Non leui culpâ pecca-
rem, REVERENDISSIME
PRÆSVL, PRINCEPS
ILLVSTRISSIME, si,dum
de TALIONE scribo, ob-
liuiscerer TALIONIS. Tantis beneuo-
lentijs gratijsque jam sæpius à CELSI-
TVDINE VESTRA obligatus sum , ut
meritò tamquam immemor Patro-
norum accusarer, nisi tandem ali-
quando tot benefacta in luce collo-
carem. Neque ego tantùm, sed cete-
ri quoque omnes id fateri debent, è

) (2 Socie-

E P I S T O L A

Societate nostra Patres, quotquot
Frisingam viderunt, aut munificen-
tiam experti sunt à C E L S I T V D I N E
V E S T R A dimanantem. Nimirum ex-
surgunt suos in ortus bona germina;
& rami felices radicis virtutem tra-
hunt; dignaque erat familia, vt gene-
ris heroici linea nobilis in hanc stir-
pem exiret. Ita patria & auita virtus
agit se in succidancos filios & nepo-
tes: & quæ laudes in Maioribus ger-
minarunt, vt crescant, & magis ma-
gisque efflorescant, à posteris supe-
rantur. Itaque, vt ad reliqua prosa-
piæ decora etiam hoc adderetur or-
namentum, per C E L S I T V D I N E M V E-
S T R A M mitra accessit. Par enim erat,
vt qui eminebat virtute, emineret
etiam dignitate. Grande est testimo-
nium vitæ ac morum, eligi in Princi-
pem, & quiddam longè maius, quam
nasci Principem. In hoc progenito-
rum, in illo propria virtus honora-
tur. Nescitur adhuc, in quem euasu-
rus

DEDICATORIA.

rus sit, qui Princeps nascitur; qui eligitur, non eligitur, nisi bonus. Qualis autem in familiam suam fuit CELSITVDO VESTRA, talis semper extitit etiam in nostram; à qua proinde merito vicissim laude, prædicatione, literis, monumentisq; decoranda est, cùm eam ipsa prior, judicio, aestimatione, voluntate beneuola, beneficentiaque decorârit.

Sed, vt hæc priuata omittam, populus ipse ouésque Pastorem suum, sub quo ouant, laudant. Aiunt siquidem, quosdam alios Rerumpublicarum vertices, semper esse alios, & mutari cum tempestate; CELSITVDINEM VESTRAM autem semper inueniti eamdem, semper mitem, semper suauem, semper candidam ac sinceram, semper hilariter feriam, siue in mensâ cum amicis, siue in curiâ cum officijs, siue in Ecclesiâ cum Superis agat; nec usquam tam nominis, quam Numinis esse studiosam. Aiunt,

¶ 3 multa

E P I S T O L A

multa esse, quæ faciant CELSITVDI-
NEM VESTRAM venerandam, sed
maximè amorem ac reuerentiam se-
debere ætati, & sinceritati; ut adeò
ipsa canities sit pro mitrâ. Albet ca-
pillus, sed pectus ipso capite est can-
didius. Quæ virtus, ut verè Germana,
ita veris Germanis solet esse charissi-
ma. Eant noui Politici, & sibi de ar-
tibus suis placeant, quibus cum sin-
ceritate veritatē excludunt; &, dum
aliros decipiunt, se ipsos maximè fal-
lunt: solidiore fundamento nititur
CELSITVDINIS VESTRÆ fama, IDEM
DICERE, AC SENTIRE. Grauissimè
animos offendunt, qui alia auribus,
alia oculis ingerunt: nec pauci è
schola Machiauelli suis artibus perie-
runt: constanter adiuuat Devs in-
veritate constantes. Quin & illud
tabulis dignum est, quod non solum
CELSITVDO VESTRA semper feli-
cem se judicârit, si alios facere pos-
set felices; sed etiam inter hos bello-
rum

DEDICATORIA.

rum turbines æquè erecto fuerit animo, atque cùm prosperitatis Fauonij spirarent; & adeò quòd mutatâ etiam cæli facie, semper tamen vultum seruârit eumdem. Cicerone au-

tem teste, *Fortis animi & constantis* Cic. lib. 18
de offic.

est, non perturbari in rebus asperis. Qua

in re CELSITVDO VESTRA. Atha-

nasios, Chrysostomos, Nazianze-

nos, aliósque Sanctissimos Episco-

pos, non minùs gloriose, quàm,

generosè exulantes est imitata: ad-

eò didicit agere & Pastorem inter-

oues, & ouem inter Pastores: domi

vigil, foris patiens, in vtraque For-

tuna lætissimè constans, quasi cum,

inuitissimo illo athleta diceret:

Dominus dedit, Dominus abstulit: sicut Iob. 1. 21

Domino placuit, ita factum est: sit no-

men Domini benedictum. Quis igitur

miretur, si & nos CELSITVDINEM

VESTRAM, & in illa Dominum be-

nedicamus; ut benedictionem eò re-

mittamus, vnde accepimus benedi-

) (4 ctionem?

EPIST. DEDICATORIA.

Etionem? Quippe & hoc esse quod.
dam genus TALIONIS, hic liber.
ostendet, quo REVERENDISSIMAM &
ILLVSTRISSIMAM CELSITUDINEM
VESTRAM valere diu, saluere æter-
num jubeo. Ingolstadij, Anno salutis
1650. Kal. Iunij.

Reu.^{mæ} & Ill.^{mæ} Cels.^{nis} V.^{ra}

In simus in Christo seruus

GEORGIVS STENGELIVS
Soc. IESV.